

Dr. Silvia W. de Groot-Rosbergen (6 juli 1918 – 26 mei 2009)

Silvia W. de Groot-Rosbergen werd geboren in 1918. Zij studeerde aan de Universiteit van Utrecht antropologie, geschiedenis, sociale geografie en sociologie. In 1949 behaalde zij haar doctoraal examen. In 1969 promoveerde zij aan de Universiteit van Amsterdam (UvA) op het proefschrift *Djuka Society and Social Change*, waarvoor zij in de voorgaande jaren naast archiefonderzoek ook antropologisch veldwerk in de binnenlanden van Suriname had verricht. Van 1973 tot 1983 was zij verbonden aan de vakgroep Nieuwe en Theoretische Geschiedenis van de UvA.

Het wetenschappelijke werk van Silvia de Groot was vooral gericht op de geschiedenis en cultuur van de marrons van Suriname. Daarin was zij een pionier die vele jonge onderzoekers inspireerde door haar werk en persoonlijkheid. Zij ontwikkelde een unieke persoonlijke band met de marrongemeenschappen in Suriname, in het bijzonder met enkele granmans. In 1970 organiseerde en begeleidde zij een legendarisch geworden reis van de granmans naar verschillende landen in West-Afrika. Hierover publiceerde zij in 1974 het boek *Surinaamse Granmans in Afrika – Vier grootopperhoofden bezoeken het land van hun voorouders*.

Na haar pensionering zette Silvia de Groot haar onderzoek voort en publiceerde zij veelvuldig. Zij was bovendien een van de oprichters van het Instituut ter Bevordering van de Surinamistiek. In haar latere werk kwam zij ook weer terug bij fascinaties uit haar jeugd, die zij grotendeels in Nederlands-Indië had doorgebracht. Dit leidde tot de publicatie *Ringling the Bell. Female Priests in Contemporary Bali* (2004). In 2009, het jaar van haar overlijden, verscheen nog *Agents of their Own Emancipation – Topics in the History of Surinam Maroons*, een bundeling van eerdere artikelen, nu vertaald in het Engels.

Silvia de Groot was ook in het buitenland bekend als deskundig en geëngageerd onderzoeker over de geschiedenis en cultuur van de Surinaamse marrons. Zij verzorgde talloze cursussen en lezingen in Afrika, de Amerika's en Europa. Niet alleen was De Groot zeer geliefd bij degenen met en voor wie zij werkte, zij ontving ook een aantal hoge onderscheidingen: Chevalier de l'Ordre National du Mérite (1983), Officier in de Orde van Oranje-Nassau (1983), Gaanman Gazon Matodja Award (2002) en Officier in de Ere-orde van de Gele Ster van de Republiek Suriname (2009).